

лвѣть ся прѣобрази на скрипя... скри-
пята захвърли отъ упашката сиѣдинѣ бу-
дилѣ, който мж удари въ дѣсногѣ око, и
мж услѣни. *X I, 54. Скрипята като ся*
биеше съ смокѣтъ изрита си отровата по
въздуха близо до мене, и азъ като бѣхъ
испостена, отрови ми ся сичкото тѣло,
щото нѣмамъ никаква надѣжда за изцѣл-
ряваніе. X I, 155. ср. скорпия и чкрапя.

Сланиж *и. д. о поврежденіи инежъ:*
Слана слани, не ме усланува. Отъ како
ме майка посвжрши, Слана сланитъ, и ке
ме усланитъ. *M. 540.*

Слѣпамъ *и. св. ослѣплю:* Да ти слѣ-
памъ до две бѣли града, Когѣ немамъ очи
да и глѣамъ. *M. 197.*

Слихтиж *и. д. Крылата зѣмѣ идеше*
тичешкомъ съ извадени язки къмъ мене
и слихтише, като да искаше и нѣкоя по-
мощь отъ мене, или да мж погълни. X
I, 185.

Слѣгнж *са и. св. — снѣгнж са, скло-*
нѣжъ, наклонѣжъ: Я слѣгнѣ сж милѣ штер-
ко, — ждъ бурѣжъ. — Слугнѣж сж мумѣ
Милѣж — ждъ бурѣжъ. Ил. 31.

Слѣшамъ *се и. св. слышусъ: До край*
земя гласове съ слушати. M. p. 213.

Смѣяне *с. с. смѣхъ: Крехкото смѣя-*
ніе. Ч. 340.

Смотамъ *и. св. спутаю: Со уста зап-*
наха (три глѣжби), коприна смотиха.
M. 379.

Смрѣка *с. ж. смч. хвойна, можжевель-*
никъ. Сб. 14.

Снѣхитъ *пр. отъ снаха: Снѣхити ми*
прѣкорци. Ил. 289.

†Снежавица *с. ж. ом. пр. снѣговая:*
Вода снежавица. Сб. 57. ср. снежовица.

Снобникъ *с. м. сватъ: Тѣко вѣрве*
снобниците, Да е сака бѣла Яна На
делеко през три гори. (Тѣй наричатъ
онѣ, който се испраща отъ момата до
момчето и наопаки, наричатъ още же-
нижъ, стройникъ (Велесъ, Охридъ), про-
санижъ (Високо-Солунско). Книж. 31.

†Собатъ* *отъ sohbet s. ar. Société,*
compagnie, amitié, conversation.

Совѣлькѣ *с. ж. челнокъ: Сжг сунѣ,*
сжг совѣлькѣ нема. Сб. 142. ср. совалька.

Совра *с. ж. ом. софра, столъ: Като пи*
царевна син наточи и ноѣ и остави ча-
шата на соврата Сб. 138.

Сограда *и. св. отъ см. разгоруку:*
Скоро хабѣрь да донесешъ, Сарай да
растурѣ, Башчѣ да сограда, Дунѣ да со-
сека. В. 213.

Созръна *и. св. разнижу ожерелье изъ*
бусъ: Иа гърло посишъ ситно гърданче,
Ке го соскина, ке го созръна, Изъ ке го
чина зръно по зръно, — конче по конче.
В. 202.

Сойтарѣ* *с. м. фокусникъ и фокусъ.*
Сойтария **Сойтараджѣя** (*soitari, ar-*
lequin, bouffon, imprudent V. M.) с. м.
фокусникъ. Сойтараджилѣтъ с. м. фо-*
кусъ: Сичко село я наричаше сваха, лала
или сойтария. З. 113. Полишинелите (сой-
тарияте). иб. 268. Смѣшните фокусъ-поку-
си (сойтарджилѣци). иб. 104.

Соканица *с. ж. Мори сваке Го'ани-*
це, Мори на кжлѣ соканице. M. 532. ср.
Г. Pal. Sl. сокальница — culina; сокаль-
ний, сокачій мѣтерос, coquus.

Соклѣ *с. с. ум. отъ сокѣлъ: Сѣву су-*
клѣ. Ил. 29.

Солба *с. ж. вѣтка: Що си подуна си-*
ленъ и вилѣнъ (морскиотъ ветеръ), Тѣ си
сжжрши солба босильокъ. M. 377. иб. 305.

Сѣлкува *нар. столько: Сѣлкува гудѣ-*
ни стѣнува какъ извѣдамъ пѣлѣца и саѣа
змиѣа фѣѣ ми хи изѣда. Сб. 119.

Солнамъ *и. св. Солнала дзвезда по*
край тжрпеза, Не ми е дзвезда, нало и
моме, — окулу татка. M. 536. Солна дзвез-
да по чесна тжрпеза, Солна дзвезда, та не
било дзвезда, Туку било оно мало моме.
M. 560.

Сомета *и. св. смету: Море скоро ихъ*
чумата е било, Та е момите сомело — Лю
е една останала. В. 160.

Соседлаж *се и. св. сойду съ конѣ*
(собств. съ сѣдла): Отъ конѣ се сосед-
лаха, На чардаци искачиха. Ч. 311.

Соскина *и. св. ом. скинж, сорву,*
сброшу: Не мога веке да пливамъ, Отъ
това тешко имамъ, — Соскини Найдѣ фърлѣ
го, Нека го носи белъ Дунавъ. В. 108.
Ке го соскина ситно гърданче. иб. 202.

Состапкамъ *и. св. стопчу, растопчу:*
Ако дойдешъ, дойди ми. Ке ти состав-
камъ гердано. В. 88... Сосъ ювце ке те
пустна, Върши да ти изедатъ, Корѣнъ да
ти состѣпкатъ. иб. 108. ср. стжпжъ.

Спона *с. ж. путо: Конѣтъ се учѣтъ*
на такива ходове доклѣ сж малки съ по-
мощта на врѣзки спони, които имъ врѣ-
зватъ на носетѣ. Сб. 33.

Срѣмно *нар. стидливо: Жешки сжлѣзи*
Ангелина ронитъ, Страшно, жаловно на-
задъ сѣ вращатъ. M. 154.

Срѣдетни *пр. приходящійся среди*
лѣта: Свет Илия стрѣлетни. Ил. 116.